

доходжа отъ Балканъ и тече прѣзъ срѣдъ тжихъ о-
блости, вливана при Енесъ въ Бѣло море, като става
плавателна до Едрене. Земя—та е намѣста черноземъ
и нѣгдѣ си камениста. Главны произведенія има жи-
та, оризъ, вино, коринжъ, хубаво желѣзо и ското-
вѣдство съ което храни почти цѣлъ Царійградъ.

Най—главный градъ въ Тракії (Румелы) и сто-
лица на всичкѣ Турскѣ Самодръжавѣ е Царійградъ
(часть на когото стои въ мѣсто—то на ветхый Би-
зантій), разложенъ на чудесно мѣсто положеніе при
устіе—то на Босфоръ, съзиденъ испрѣво въ 655 л.
прѣди Р. Х. отъ Мегарейскаго пльководца Бизанта; а
въ 330 л. слѣдъ Р. Х. Великий Константинъ постави
тукъ испрѣвѣ прѣстола на Христіянство—то, и отто-
гасъ ся нарече Константинополь, привезть послѣ отъ
Моамета В'. въ 1453 л. Турци—ти го наричать Истлам-
болъ или Стамболъ, сир. събраніе или множество
вѣрни, и Константиніе както ся вижда по надписы-
ты на пары—ты, най—паче по насѣчены—ты отъ Сул-
танъ Селима; има 850 хил. ж. Турци, Христіяне,
Армянци и Еbreи. Състои отъ 18 приградія, отъ
които две сѫ на Азіатскѣ—тѣ странѣ. Кѫщи—ты му
сѫ повече дръвени съ тѣсны, кривы и кални у-
лици; обграденъ е о три съ тврдини отъ 28 врат-
ни. Между зданія—та най—достойнозабѣлѣжителни сѫ:
Ески—Сарай, или Султанскій дворъ, купъ кѫщи съ
градини, обградены съ высокъ зидъ. Главно—то имъ
влазваніе ся нарича Высока—Порта, отгдѣто Турскій
Кабинетъ (Съвѣтъ) е пріяль наименуваніе—то си. Ая-
Софія, сега джамія, напрежна съборна црква, съ-
зидена отъ Юстиніана въ 530 л. слѣдъ Р. Х. Ахметъ—
джами, при направљ—тѣ на којто ся е трудилъ, като
простъ работникъ, Султанъ Ахметъ; на Атъ—Мей-
данъ ся намира единъ обелискъ (Дикели—ташъ) и два
стълпа. Отъ новы—ты направы сѫ най—добры Сул-
танскій сарай при Чераганъ, и новый мостъ прѣзъ
Рожній заливъ отъ Стамболъ до Галатѣ. Отъ при-